

BOZKURT

Sayı: 13-14

AYLIK ÜLKÜ DERGİSİ

BU SAYIDA

—GALİP ERDEM: Anlayamadık — DÜNDAR TAŞER: Kurtarıcı Gençlik — DİLÂVER CE-
BECİ: Düş — OSMAN OKTAY: Cumhuriyetimizin 50. Yılı — SİNANOĞLU: Gökler Türkçe
Gürleyecek — M. YILMAZ DÖNDERİCİ: 50. Yılda TÜRKİYE — HABERLER — ŞİRLER —
BİZİM TÜRKELİ — TÜRKELİ'NDEN ESENYELLER...

**bozkurt'tan
bozkurlara**

CUMHURİYETİMİZİN ELLİNCİ YILDÖNÜMÜ

29 Ekim 1923'ten 1973 Ekim'ine kadar tam «Elli» yıl geçmiş. Böylece Cumhuriyetimiz şâirin deyiimiyle «Elli şeref yaşına» ermiş bulunuyor.

«Ey Türk gençliği !..

Birinci vazifen Türk İstiklâlini, Türk Cumhuriyeti'ni ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir. Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur..»

Geçen elli yıl içinde uygulanan eğitim sisteminin yetiştirdiği gençlik, maalesef bu vazifesini gerektiği gibi yapamamıştır. Tam tersine, aldatılmış bir gençlik kitlesi meydana getirilmiş ve Türk Devleti'nin temelleri dinamitlenmek istenmiştir.

Türk Milleti'nin mâzisinin 50 yıla sığdırılmak istenmesine karşımız. Türkler tarihte 16 büyük imparatorluk kurmuşlardır. Ancak, devlet yine aynı devlet olarak kalmıştır. Elli yıllık devre,

Türk Milleti'nin tarihte geçirdiği binlerce yıldan bir parçadır.

Türk ülkücüleri olarak, mâzimize hiçbir zaman dil uzatamayız. Uzatanlara karşı da mücadele etmekle kendimizi vazifeli sayarız. 29 Ekim 1923'te ilân edilen Cumhuriyet idaresi ile Türk Milleti yepyeni bir döneme girmiş, fakat Atatürk'ün ölümünden sonraki yöneticilerin hataları yüzünden Türkiye, geri kalmış bir ülke haline gelmiştir.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'ndan tamamen yıkılmış olarak çıkan bir Almanya, yine, dünyada ilk defa atom bombasına hedef olarak milyonlarca insanını ve zenginliğini kaybeden bir Japonya bugün gelişmiş ülkelerin başında yer alırken, biz niye hâlâ gerilerdeyiz ? Onların en fazla 25 senede geldikleri bu seviyeye biz elli yılda niçin gelemedik ?

Gönül isterdi ki Cumhuriyetimizin elliinci yılı için yapılan milyonlarca lira masrafı, her yönüyle gelişmiş bir Türkiye Cumhuriyeti'nin elliinci yılı için yapalım. Ama, maalesef durumumuz yürekler acısı durumumuza kaldırılacak kadehleri düşünmek bile insanı yıkıyor. Bu yıkılıştaki bile teselli mâzimizde buluyor; Malazgirt'leri, Kosova'ları Mohaç'ları, Dumlupınar'ları arıyor, ilimde, ahlâkta dünyanın en ileri ülkesi olduğumuz devirleri hatırlıyor ve ümitleniyoruz. Bir zamanlar fatih olarak gittiğimiz ülkelere bugün işçi göndermek, uşak olarak gitmek ve Almanya'ya yolladığımız «Beşyüzbininci işçi» için tören yapmak ülkücüler olarak bizleri üzüyor, utandırıyor. Ancak, yabancı ülkelere çalışan en son işçimizi Türkiye'ye getireceğimiz gün yapacağımız töreni düşünerek yine teselli buluyoruz.

O halde ülküdaşım ! Bize çok büyük işler düşüyor. Peygamber-

rimiz «İki günü birbirine eşit olan zarardadır» diyor. Bugün maalesef iki günümüz birbirine eşit bile değil. Hergün daha çok zarardayız.

İçimize sokulan nifakçıları yok etmek, plânlarını bozmak zorundayız, Türklük Gurur ve Şuuru, İslâm İmanı, Ahlâk ve Fazileti üzerine kurulmuş güçlü Türkiye'nin inşası için çok çalışmak mecburiyetindeyiz.

«Yollar yürümekle aşınmaz» diyenlerin yönetici olduğu bir dönemde komünist kurşunlarıyla şehit olan ülküdaşlarımız bu davada bizim ne kadar kararlı olduğumuzu ispat ettiler. Onlar kanlarını, kuracağımız 100 milyonluk büyük Türkiye'nin temelini harç olsun diye verdiler. Binayı kurmak da bize düşüyor.

29 Ekim 1923'ten 29 Ekim 1973'e kadar yaşayan ve ilelebet yaşayacağına inandığımız Türkiye Cumhuriyeti elli yaşına ermiştir. Ancak, elli yılda işlenen hatalar, bu şerefe leke düşürmüştür. Bu lekeler temizlenmelidir. Ancak, ilerlemiş ve her yönden kalkınmış, dünyada sözü dinlenir hale gelmiş güçlü bir Türkiye'nin kuruluş yıldönümlerini kutlamak, bu millete inşallah nasip olacaktır.

Okuyucularımıza

Not:

Dergimizde yapılan değişiklikler ve bazı geciktirici sebepler yüzünden 13. ile 14. sayıları birarada çıkarmak zorunda kaldık. Bunun için ülküdaşlarımızdan özür dileriz.

Kurtarıcı Gençlik

Dündar TAŞER

Gençlik, millet geleceğinin teminatıdır. Türk Milleti kalkınma mücadelesini, semizleyip geniş getirme emeliyle yapmakta değildir. Bizim için kuvvetli, haysiyetli devlet olmak müreffeh bir cemiyet olmaktan önce ve yücedir.

Gençliğe gerekli ihtimam gösterilemezse; kalkınma savaşı kazanılsa bile milletin âkıbeti tehlikeli olabilir.

Türk tarihi binlerce senelik geçmişinde zaferleri kadar buhranlar atlatmış ve bunlardan sıyrılarak yeniden cihan devletleri kurabilmiş ise; bunu cemiyet nizamındaki sert, kararlı, haysiyet dolu cevher olan gençlikle sağlayabilmiştir.

Bütün mücadelemizin boşa gitmesindeki asıl sebep millî bir eğitimimizin olmamasıdır. Topyekûn milletin ve önemle gençliğin eğitim konusu halledilmeden hiçbir meselenin halli mümkün değildir.

Bu zamana kadar eğitim bir evvelkini inkâr etmek telkini ile yapıldı. O hale gelindi ki «iyi» tabirinin yerini «Yeni» kelimesi aldı. İdarede, sanatta, kıyafette veya herşeyde yeni, iyi sayıldı. Eski Dolmabahçe Sarayı'nın yeni gecekondularından iyi olduğu aklı getirilmedi. Batıda olana özenme yüzünden; biz de özümüzde olanı idrak edemez olduk.

Bu yenilik merakı, bunun telkin ve taklidi hâlâ sürüp gitmektedir. Yenilik meraklısı kimi gençlerimizin saçları hanımlarınki gibi ensesini aşmış, favorisi çenesine sarkmış, kir - pas içinde «Hippy» mukallibi. Kimi, Stalinvari bıyıkları alt dudaklarını örtmüş, gözleri fersiz, sırtı kambur, başka beyinlerin düşündüğünü ağızında gevelemektedir. Bunun tabii sonucu olarak gençlik enerjisi iyi yerine yenilemiştir. Karakollar millî serveti yakıp yıkmaktan maznunlarla, hapis-haneler mahkûm gençlerle dolmuştur. Okuma

müddeti uzamış, ana - babalar mahzun olmuştur. Mektebi bitirip vatana hizmet etme unutulmuştur.

Mini etekli kızlar ihtiyar hocalarının ak saçlarından tutup sürükleme «Özgür»lüğünü kazanmış, okullarda «Halk Cumhuriyeti» kurulmuş, bu cumhuriyeti tanımayanlar için «Halk Mahkemeleri» ihdas edilmiş, sorguya çekilip cezalar verilmiştir.

«Hippy» miskinliği ile komünist yıkıcılığı dışında terbiye edilmiş bir gençliğin milletçe özlediği bir gerçektir. Türk Milleti'nin geleceğini emniyete alacak vasıftaki gençlerin yetiştirilmesi şarttır. Milliyetinden kopmuş, özünü yitirmiş, taklit için doğudan - batıdan garabetler arayan zavallılara Türkiye'nin istikbalini bırakmamak gerekir.

Bugünkü perişan, himayesiz, herkesin tahrike çalıştığı gençlik yerine, en iyi şartlar altında yaşayan, cemiyete emniyet veren bir nesil meydana getirilmesi lâzımdır. Öldürülecek vaktimiz yoktur. Sokaktan mektebe, kahveden fabrikaya koşmalıyız.

150 yıldır süregelen ve bazan halka tahakküm, bazan dalkavukluk şeklinde ortada görülen «Kompleksli Aydın» sınıfı yerine; örf âdet, anemimizi, binlerce yılın süzölmüş hükümlerini ifade eden deyim ve hikmetlerini halktan öğrenen, tutum ve davranışlarını buna göre düzenleyen, milletin aydın arasındaki kopukluğa son verecek hakikî aydınlara ihtiyacımız vardır.

Bunun için pabuç değiştirir gibi değiştirilen eğitim sistemleri yerine; yaygın, parasız, mazinin azametini, Türklüğün devamını sağlayacak, Türk Milleti'ni yüceltecek iman ve fikir gücü verebilen nizamlı bir eğitim sistemi getirilmesi şarttır.

Türk Milleti'ni yüceltecek, yükseltecek ve bu yolda hiçbir engel tanımayan gençlik mutlaka yetişecektir. Nitekim milletin sevgisine lâyık gençliğin yetişme alametlerinin görülmesi; taklitçi, tahripçi, kozmopolit, nemelazımcı ve kompleksli aydınlarda bir panik yaratmıştır. Artık onların uykuları bile paramparçadır.

NOT : Türkiye Cumhuriyeti'nin 50. yılı dolayısıyla Büyük Türk Milliyetçisi Merhum Dündar TAŞER'in gençlik konusunu ele alan bu yazısını okuyucularımıza sunmayı uygun bulduk.

haberler

Okullar Açıldı

Yaz tatilinin sona ermesiyle birlikte okullar açılmaya başlamıştır. İlkokullardan sonra orta dereceli okullar da 1973 - 1974 öğrenim yılına başlamışlardır.

Yeni öğrenim yılının bütün öğrencilere ve ülküdaşlarımıza hayırlı olmasını temenni ederiz.

Bu vesileyle ülkücü arkadaşlarımıza diyeceklerimiz var :

Sıkıyönetimin ilânından sonra yapılan mücadele neticesinde Türkiye'deki komünist hareket her ne kadar zayıflamışsa da yok edilememiştir. Bu mücadele şekliyle yok edilmesi de mümkün değildir. Çünkü sivrisineklerle mücadele edilirken, onlara yataklık yapan bataklıkların kurutulması cihetine gidilmemektedir. Bu sebeple, bundan önceki anarşi döneminin kahramanlarını yetiştirenler halen aynı vazifelerini yapmaya devam ettikleri müddetçe, yeni yeni anarşist nesiller yetişecektir.

Millî Eğitim'de yuvalanan aşırı sol, eskisinden daha da öfkeli olarak ülkücü öğrencilere elin-

den gelen kötülüğü yapmaya çalışacaktır. Geçen yıllarda, aşırı solcu öğretmenlerinin hisşına uğrayan yüzlerce milliyetçi talebeye yenilerinin katılması istenecektir.

Ayrıca, milliyetçi gençliğin, kanunlara ve devlet kuvvetlerine olan saygısından istifade etmek isteyen Türklük düşmanlarının yeni anarşi tahriklerinde bulunmaları beklenmektedir.

Bu sebeple, ülküdaşlarımızın büyük dikkat içinde bulunmaları, tahriklere kapılmamaları ve en ufak bir hadisede ilgili makamlara başvurmaları gerekmektedir.

BOZKURT TEMSİLCİLERİNE

Malûm olduğu üzere, yayın hayatına girdiği günden beri ül-

kücü gençlik arasında büyük alâka gören BOZKURT'un girmediği okul, kalmamıştır. Traji onbinleri aşmış bulunan dergimizin vazifesini lâıyıkıyla yapabilmesi, ülkücü camiaya tam olarak hitabedebilmesi için bütün okullarda satışının organize edilmesi gerekmektedir. Yaz tatili dolayısıyla temsilcilik görevine ara vermek zorunda kalan ülkücü arkadaşlarımızın okulların açılmasıyla birlikte bu vazifeye tekrar başlamaları, istedikleri dergi miktarını ve açık adreslerini bildirmeleri veya yerlerine yeni temsilciler bulup bizi haberdar etmeleri gerekmektedir.

Yeni öğrenim yılının başlamasıyla birlikte ülkücü arkadaşlarımızın şiir, yazı ve haberlerini bekliyoruz.

Desen :

Coşkun
KARAKAYA

**bozkurtların
kaleminden
hikâyemiz var**

Gökler Türkçe Gürleyecek

İnsanı, ta iliklerine kadar titreten, ama, soğuk olmayan bir rüzgâr. Kuvvetli de esiyor. İki yanı ağaçlarla uzayan düzgün bir yoldayım. Rüzgârın verdiği tatlı ürpertiye, ara sıra yerlerde kayıp giden yapraklar ayrı bir ürperti katıyor. Rüzgârda sallanan ağaç dallarının bazı yerlerinden uzaklarda kesik kesik ışıklar oynuyor.

Yürüyorum...

Rüzgârın içinde bir yerde eriyip kaybolan, yer yer dağılan, bir yerde kuvvetlice aşınası olduğum, içli bir türkü çarpıyor kulaklarıma.

**İmamoğl.... İmm..... İlluuuu
Sen ölmedin hiçsin**

Sesin yönünü kestiremiyorum. Bazı kısımları rüzgârda uçup gidiyor. Rüzgârın gafil bir anını arıyorum ;

**İmamoğlu imamoğ...lluuuu
.... ölmedin hiç ölmessin.**

Korkarak titreyerek yürüyorum. Rüzgârın muhalefeti benden baskınca. Bir aralık her yan aydınlanıverdi, gökte karışık birkaç çizgi halinde ateş kayboldu.

Ağaçların arasında tek bir ışık gördüm. Şapkalı bir fenerin aydınlatığı, küçük düz bir alan vardı. Emek verilmiş fakat tabiiği bozulmamış bir kayadan sular sızıyor ve hemen toprakta kayboluyor. Hemen yanbasında tunçtan bir Bozkurt. Kayanın arka yüzünde bir kitabe :

**«Süleyman Özmen burada
düştü.
Türk'ün varlığına kastedenler
vurdu,
Yetkililer göz yumdu.»**

Rüzgâr daha deli esmeye başladı. Özmen'i düşünerek yürüyorum. Yine rüzgârla bir kaybolup, bir bana kadar dağılarak gelen o hisli Türkü :

**İmamoğlu İmamoğlu
Sen ölmedin, ölmessin
Alınacak nnnnnnn
Ülkücüler etti yemin.**

Daha hızlı yürümeye başladım. Ürperti, korku, heyecan hiç bir şey kalmamıştı. Özmen... Türk'ün varlığına kastedenler, göz yuman yetkililer.....

İmamoğlu imamoğlu....

.....

Yoruluyorum. Rüzgâr daha sert geliyor. Nefes almakta zorluk çekiyorum. Kulağıma sesler çarpıyor. Tekrar şapkalı fenerin olduğu yerdeyim. Havuzun başında dört beş kişi görüyorum. Oturmuşlar konuşuyorlar. Hemen olduğum yere mihlendim. Kulak verdim. İçlerinden biri

Dursun'du. Öyle söyledi bir diğeri. «Dursun Ağabey sana kadar kaç varız ?»

Dursun. «Kozanlı Kenan, Şebinkarahisarlı Mustafa...» Derken bir arkadaşları daha geldi, selâm verdi oturdu. Bir ara susular.

Gökyüzü, korkunç bir karanlık içindeydi. Simsiyah bulutların telaşlı akışları zor seçiliyordu. Şimşekler kusmanın hazırlığı bitmiş gibiydi. Ağaçların dalları birbirleri arasında korkunç gürültüler çıkarıyordu

Konuşulan şeylerin çok azını duyabiliyordum. Bana hiç aörünmeyen biriydi şimdi konuşan :

**«..... Saflarımız sımsıkı olsun.
Dedikodu. ikilik bizi bitirir.
Cephemize gedikler acan hiç affedilmesin. kimse affetmesin
..... Yumuslar tutulsun. her buvrulan vanılsın. Zor aünler atlatıldı. Cankaya'va az kaldı...»**

Ortalık gün gibi oldu. Korkunç bir gök patlamasıyla, deli bir yağmur sarktı. Hepsi birden :

«Gökler Türkçe aörlüyor» dediler.

Bu gürültülerle uvandım. Kulağımda «Gökler Türkçe aörlüyor»un vankısı kalmıştı. Zihnimde hâlâ o tatlı sesler.

**İmamoğlu İmamoğlu
Sen ölmedin ölmessin
İntikamın alınacak
Ülkücüler etti yemin.**

DEVLET

Milliyetçi Haftalık

Siyasi Gazete

P.K. 284

Bakanlıklar - ANKARA

**bozkurtların
kaleminden**

Ellinci Yılda Türkiye

Uzun süren hazırlıklardan sonra, 120 milyonluk Türk dünyasının tek ve son bağımsız kalesi olan Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun ellinci yıldönümünü kutluyoruz. Bu kuruluş, Türklüğün yaşama azim ve iradesini ifade eden büyük bir tarihi olay olarak muhteşem törenlerle kutlanmaya değer. Ne var ki, kıyasıya bir milletler mücadelesinin sahnelendiği 20. asrın sonlarındaki geri kalmışlığımız, son 50 yılın günâhı olarak ortada durmakta ve her düşünen Türk için ızdırap kaynağı olmaktadır.

Bugün hakkında hükme varabilmek için dünü iyi bilmek zorundayız. Bu bakımdan, meselelerde tutarlı neticelere ulaşabilmek için de Türk tarihini iyi bilmek, özellikle millî mücadele günlerini lâyıkıyla değerlendirmek gerekir. Biraz gerilere uza-

nınca, şanlı geçmişini unutturmak istercesine bir Osmanlı İmparatorluğunu, batıların ifadesiyle «Hasta adam» olarak görürüz. Altıyüz yıllık bir köklü çınar, dışardan gelen fırtınalara, sellere dayanabilmiş, ancak onu içten kemiren kurtçuklara boyun eğmek zorunda kalmıştır.

Topraklarımızın gaspedildiği, uzun süren ve birçok cephede cereyan eden savaşlarla binlerce insanımızın kırıldığı, ordumuzun dağıtıldığı, hastalıkların millî bir afet halini aldığı, halkın yorgun düşüp aç kaldığı, kısaca her türlü yoklukla boğuşulduğu Millî mücadele günlerinde başarı şansı yok denecek kadar azdı. Tarihte, tahminleri boşa çıkaran birçok olayın kahramanı olan Türk Milleti Mustafa Kemal'in önderliğinde, büyük bir imtihanı da başarıyla vermiş, Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuştur. İyice bilinip ders alınması gereken bu olay, «**Türklüğün herşeye rağmen yaşama. İlelebet payidar kalma azim ve iradesini**» haykırmaktadır.

Türkiye'nin kurtuluşu elbette meydan muharebesi seviyesinde bir olay değildir. Cephelerde verilen Kurtuluş Savaşı'nı siyasî kültürel ve iktisadî sahalardaki Kurtuluş Savaşı takip etmiştir.

Cumhuriyetin 50. yılını kutlarken zihinlerde haklı olarak «**Bir yarım yüzyıl sonrası dünyadaki verimiz nedir ? 1923'ten beri vermekte olduğumuz savaş ne derece başarılı olmuştur ?**» soruları belirecektir. Geride bıraktığımız 50 yılı aerektiği şekilde değerlendirebilmek için bir bilanço yapmak şarttır. Bu takdirde durumumuzun hiç de iç acıcı olmadığı. Atatürk'ten sonraki iktidarların milletler varısında henüz aerede kaldıkları görülecektir.

Herşeyden önce ilk yıllarda «**Türk için, Türk'e göre**» olan millî icraat, bugün yerini mil-

lî olmayan bir politikaya terk etmiştir. Türkiye'nin yarıya yakın bir kısmı hâlâ okuma - yazma bilmemektedir. Türk Milleti'nin müşterek anlaşma aracı olan Türk dili, bizzat devletin de yardımıyla maruz kaldığı korkunç tahribatla yok edilmek istenmektedir. Sanat ve edebiyat, bilhassa komünizm başta olmak üzere yabancı ideolojilere kurban edilmek istenmektedir. Sosyal bir varlık olan din lâik cumhuriyetimizde lâyık olduğu seviyeye getirilmemiştir. Yeni kuşaklara Türk kültürü verilmediği gibi, kültür emperyalizmi her müessesede kol gezmektedir. Stratejik bir mevkide olan Türkiye, hâlâ, millî bir dış politikadan mahrumdur. İktisadî durumumuz da ızdırap vericidir. Zengin madenlerimiz yabancılarla peşkeş çekilmek istenmektedir. Sanayimiz, tüketim ve montaj sanayii olmaktan öteye geçememiş, ağır sanayi kurulamamıştır. Viyana kapılarına giden Fatih'lerin torunları bugün aynı yerlere ekmek parası kazanmak için gitmektedirler. Milyonlarca köylümüz gaz lâmbalarıyla aydınlanmaya çalışmakta, yakacak olarak hâlâ tezek kullanılmaktadır. Seçim zamanları «**Milletin efendisi**» olan köylümüz, son bir ümitle büyük şehirlere kosmakta ve geçekondular çığ aibi büyümektedir. Yol, su, sağlık meselesi de yürekler acısıdır. Her yıl binlerce hasta doktorsuzluktan ölmektedir.

50. yılı kutlarken çok çalışmak ve ileri milletlerle aramızdaki açığı en kısa zamanda kapatmak zorundayız. Ençin Türk tarihinden ve 50 yıl öncesinden ders alan ülkücü Türk aencliliği tazelenen bir inançla milletler mücadelesine hazırlanmaktadır. Türklüğün kurtuluşu da Kuvayı Milliye ruhlu «**Ülkücü Avdınlar Kadrosu**» sayesinde olacaktır.

Tanrı Türk'ü Korusun!

TÜRKELİ'NDEN

Yıkılmadı Umutları

Çırpındı da, hınç dolu, kin dolu «YALAN, YALAN!..» dedi. Umut dolu sözler yuvarladı, ama yaşlıydı yine umutları. Ağlamadı bu kez, ağlar gibi konuştu sadece. «TÖRELER var orada» dedi «PEÇENEKLER unutmamış mıydı? Onlar da unutmazlar» tekrar etti «TÖRELER yaşar orada, TÖRELER» kahkahalarla güldüler onlar, güldüler de «CELALİLER baş kaldırmış isyan eder» dediler. Akdenizi anlattılar O'na. Koynundaki yeşil ADA'yı söylediler. «Sizinkiler oradan bile vazgeçtiler bak, çekip gitmeleri yakındır» «TÖRELER mi kaldı artık orada?» dediler «Şarkıları bile Türkçe değil oranın. Dilleri bile bozulmuş, bizce konuşur orda herkes. Salonlarda bile bizden bahsedilir. Seni duymamışlar bile... duymamışlar»

Düşüncelerini biliyormuşçasına «Arada kocaman dağlar var.» dediler «Nasıl azelebilirler, nasıl aşabilirler dağları? Unutun gayri artık, unutun.» Bu sefer o kahkahalar savurdu «Siz unuttunuz galiba» dedi «ATİLLÂ nasıl aştı Urallardan? Nasıl uykuları kactı Urum El'nin? Onlar bunu bilmiyor mu sanıyorsunuz?» Durdu, soluk aldı bir ara. Hayretle baktılar yüzüne «Düslerim valan sövlemez benim» dedi «Sövlemez düslerim valan Düslerimde o vaâz viâitin ROZ-KIURT'larını aörüvorum. El sallıyor o viâit bana. el sallıyor da. «Biraz daha» divor. biraz daha sabredin. Yakındır aelmemiz. vankındır...» daha bitirmemisti sözlerini. vurdular, vurdular. zindanın killlendiğini duvdı o sadece. Ardlarından «Görürsünüz» dedi. «Yakındır aelmeleri. vankındır..» Ayak seslerinin verine kahkahalar vankılandı zindan salonlarında ve de tiksinti varattı taş duvarlarında zindanın.

Günerkan AYDOĞMUŞ

YİĞİDİM

Deli toynaklarla düşman üstüne
Gidişine kurban olam yığidim...
Düğün sandığın cenk, denizde ise
Ak gemine urgan olam yığidim.

Öpüp alna koydun yüce Kur'an-ı
Çağlar çağı sürdü bu kutsal anı
Umut umut senin olan Turan'ı
Sevişine hayran olam yığidim...

Hürriyet - güzellik demek Türk adı
Doğu - batı, bunu böyle anladı...
Mehterimiz Bismillâhla başladı
Savaşlarda urban olam yığidim.

Gafil olan ak ülküden ne anlar?
Töremizce yurt için feda canlar
Terlediğin, yorulduğun zamanlar
Ak köpüklü ayran olam yığidim.

Dokuz ışık Türk elini kuranda
Kurt, başı dik zafer diye duranda
Mehter başı davuluna vuranda
Alpaslan'da Tuğran olam yığidim.

Mustafa CEYLAN

EY TÜRK GENÇLİĞİ !..
BİRİNCİ VAZİFEN, TÜRK
İSTİKLALİNİ TÜRK CUM-
HURİYETİNİ İLELEBET
MUHAFAZA VE MÜDAFAA
ETMEKTİR.

MUHTAÇ OLDUĞUN KUD-
RET DAMARLARINDAKİ
ASİL KANDA MEVCUT-
TUR.

KEMAL ATATÜRK

(1881—1938)

A N L A Y A M A D I K

Okullardaki komünist baskısının hedefi belli idi : Marksist - Leninist ve Maoist bir düzen kurmak !

Yalnız ülkücü - milliyetçi gençlerin, ölümü bile hiçe sayan direnişleri ile karşılaşılmasıydı. bütün üniversite ve yüksek okulların tamamen elden çıkacağına şüphe yoktur.

12 Mart'tan sonra ne oldu ? Komünist baskısı, değişik bir kılığa bürünerek devam mı ediyor ? Yoksa bir başka zümrenin baskısı mı başladı, hakimiyet ülkücü gençlerin eline mi geçti ? En ufak bir belirtme olmasına rağmen diyelim ki, ikinci ihtimal doğrudur; milliyetçi gençler, komünizm propogandası ve faaliyetlerine izin vermemektedirler. Böyle bir gelişmeden kim sevinir, kim dertlenir ? Akil ve şuur sahipliğinin ön şartı, yalnız milliyetçilerin değil, komünizme karşı olan bütün zümrelerin sevinmesini emredir. Kimlerin dertleneceği zaten malumdur : Milletimizin iç ve dış düşmanları ortalığı velveleye verecek, komünist «Bizim Radyo» faşiz-

min hortladığını ilân edecek, Aybar, Timisi ve Ecevit takımı feryadı basacaktır ! Ya Cumhuriyet Hükümeti, özellikle İçişleri Bakanlığı ne yapacak ? Ülkücü gençlerin üniversite ve yüksek okullardaki hakimiyetini nasıl karşılayacak ? İçişleri Bakanlığı eğer «Üşütmemişse» milliyetçi gençlerin güçlenmesinden gocunmamak, hattâ herkesten çok sevinmek mecburiyetindedir. Çünkü memleketin her sahasında olduğu gibi, üniversite ve yüksek okullardaki komünizm propogandasını önlemek, Türk gençliğinin millî ülkü ve hedefler etrafında birleşmesini sağlamak, İçişleri Bakanlığının başlıca vazifelerindedir. Ülkücü öğrencilerin, komünistlere yeniden teşkilatlanma imkânı vermemesi, en fazla İçişleri Bakanlığının işini kolaylaştırır. Bundan ötürü de ülküçülere teşekkür etmesi gerekir. Milliyetçi gençlerin üniversite ve yüksek okullarda hakimiyet kurması devletimizin temellerini sağlamlaştırmaktan ve geleceğe daha bir güvenle bakılmasını sağlamaktan başka bir manâ taşımaz.

Galip ERDEM

Şimdi de İçişleri Bakanlığının, bütün valiliklere ve kaymakamlıklara gönderdiği, 204 Sayılı Devlet Gazetesi'nde tam metni yayınlanan yazısından bir bölümü okuyalım : «12 Mart muhtırasından ve sıkıyönetimin ilânından sonra ülkücüler adını taşıyan MHP'ne mensup komandoların fakülte ve yüksek okullarda faaliyetlerini yoğunlaştırıp solcu olarak bilinen öğrenciler üzerinde bir hakimiyet tesisine çalıştıkları...»

Yanlış bir; Ülkücü adı 12 Mart muhtırasından sonra alınmamıştır. Ülkü Ocakları 12 Mart 1971 den çok önce kurulmuştu. Komando, başkalarının taktığı isimdir. Ve —İhanet demeye dilim varmıyor— korkunç gaflet : Türkiye Cumhuriyeti'nin İçişleri Bakanlığı, üniversite ve yüksek okullarda milliyetçiliğin gelişmesinden; doğruluğunun münakaşası bir yana, komünistlerin sindirilmesinden endişeye kapılıyor, valileri ve kaymakamları uyarıyor !

Ne denir ! «Tek taraflı dostluk baş ağrısı verir !...» Sözünu hctirlatmakla yetineceğim.

Son Düşün

Kurtuluş üs kurmuştu gönülmüze
Başka Bayrak lekeydi üstümüze
Bayraklaşın diye göl otan kanımıza
Ay düşecekti, Yıldız düşecekti süsümüze

Ölmekten çekinmedik
Öldürülmekte ölmedik.

Bin türlü zorluklara göğüs gerdik,
Esaret zincirlerini paramparça ettik;
Anadoluyu adım adım tek başımıza
Kahpe düşmanlardan temizledik...

Açtıık, açlık bilmedik
Susuzduk susuzluk bilmedik.

Besmeleyle başladık Kurtuluş destanımıza
«ALLAH ALLAH» diyerek yürüdüük düşmanımıza
Süngüyle ışık tuttuk belgelerdeki imanımıza
İlahi bir körük çekiliyordu sanki kanımıza...

Yorgunduk dinlenmedik
Kırıldık eğilmedik.

Hürriyet günüydü, Namus günüydü, şeref günüydü
Cumhuriyet, Anadolu adlı cıvanın son düşünüydü.

İlik hedefimiz Akdeniz
İlik emrimizdi : İleri.

Gönüllerde aşk oldum, tellerde makam
Dillerde destan oldum ben hasta adam...

Mehmet TOPAL

D O K U Z L A M A

Servet GÜRÜCANHAN

Dokuz Ozan, mızrap vurdu tellere
Dokuz geldi, dokuz geçti, dokuzu
Dokuz elde tuğlar kalktı göklere
Dokuz geldi, dokuz geçti, dokuzu

Dokuz Dadaş, dokuz Yörük, dokuz at
Dokuz kılıç, dokuz tüfek ve pusat
Bozkurdun yüreği dokuz çelik kat
Dokuz geldi, dokuz geçti, dokuzu

Kerkü'ğün, Kırım'ın dokuz yazanı
Azeri yurdumun dokuz ozanı
Türkmen obasının dokuz kızanı
Dokuz geldi, dokuz geçti, dokuzu

Dokuz ışık dokuz anlık bir yolda
Dokuz eşik, dokuz kapı bir yolda
Ne ortada yolsuz, ne sağda solda
Dokuz geldi, dokuz geçti, dokuzu

Tanrı hakkı, Ana hakkı, Yurt hakkı
Baba hakkı, Devlet hakkı, Kurt hakkı
Töre hakkı, Silâh hakkı, ord hakkı (*)
Dokuz geldi, dokuz geçti, dokuzu

(*) Ord : Ordu.

Son dörtlükte Türk Budunu için
9 kutlu bilinen sayılmaktadır.

Ülkücü Gençliğe

İşığı yüzünde ilmin,
Sen ilimden de büyüksün.
Arsıan evlâdı neslimin
Düşmanın beynine yüksün

Bulut bulut gözlerinden
Belli, bir yağmur inecek
Ki yeşerecek ovamız
Ve aşkımız büyüyecek.

Avni DOĞAN

Ahmet
ÇOLAKTURAN

Buyruk Sizin Başbuğum

Bugün bir başka uyandım başbuğum. Irkımın emrinde ulak olalı böyle bir olaya tanık olmadım.

Nazlı derelerden, görkemli ak çadırlardan bir başka ses geliyor. Zaferin adsız çerileri Bozkurtların dilinde mehter marşları daha bir güzel bugün.

Güller görüyorum gülen insanların elinde. Anadolu bozkırı yeşil, yeşil Başbuğum. Yüzyılların çilesine «Yeter» der gibi bir halleri var bugün. Düş mü acaba Tanrım? «Hayır ola Türk yurdu» diyor, gözümü ovalıyorum. Yine zafer uçultuları kulağımda.

Her zaman geçtiğim yoldu bu yollar. Gülmeyi unutmuş insanlar görürdüm bir zaman. Yaşayan ölümler görürdüm. Hayır hayır! Başka ülkeden gelmedi bu insanlar. Baksana şu duran gence. He ya, bu genç Yusuf.. «Yaşasın Bozkurtlarımız» diyoruz zafer narasını andıran sesle, hem de içtenlikle. Bizim Dursun sevinçten uçuyor sanki bugün. O da en son sesiyle bağıyor, «Yaşasın Milliyetçi Türkiye».

Başka ülkenin insanları değil bunlar. Dünkü uçağa varanlarla kanları özdeş bunların. Belli, aynı ülkü ile yaşıyorlarmış. Her uçağa varan, emaneti güçlü teslim etmiş olacak. Hep akıllarından geçirdikleri «Zaferin mutlaka ülkücülerin olacağı» idi.

Bir başka olmuş, Anadolu bugün. Yüzyıllarca özlemini çektiği sevinç gözyaşı ninemdeki. Beşikteki çocuk sallanmıyor artık tıkrır mıkır. Onun da gözleri açık. Zafer havası beşiktekini de sarmış, bütün bütün.

Ben bir ulağım. Gördüklerimi bile anlatmaktan aciz bir ulak. Bana da hak verin ne olur? İlk gördüğünüz bir şeyi nasıl, ne diye anlatırsınız? Özlemiyle yürek coşturduğunuz bir ülkünün zaferi karşısında nasıl şaşırırsınız?

Anadolu'ya çıkana dek bu duygu ile yol aldım. Ben bekleyenlere gidiyorum. Onlar da duymuş muydu ki? Onlar da ırkımın mutlu gününü yudumluyor muydu acaba? Değilse ne güne duruyordum? Bağırmalıydım, sesimin çıktığı kadar:

**Bir büyük devlet kurdum
Adını Turan vurdum
Şölen var, ey Türk ili
Başbuğ'dan buyruk aldım.**

Kurtuluş müjdesiydi bu. Bekleyenlerin, beklediği kurtuluş müjdesiydi.

Bu mutlu haber, tutsak Türk'ün efendisindeki telâştan anlaşılmalı. Kırbaç vurmaya korkar olmuşlar. Eski çalımları yok olmuş şimdi Türk düşmanlarının.

Birşeyler oluyor Anadolu'da diye düşünmüş Turanlı. Neydi bu kızıl ülkede kızılca kıyamet. Efendilik elden gitmişti, belli. Rus'un içini bir korkudur almıştı. Yaptıklarının cezasını düşünüyor olsa gerek. Tutsak soydaşlarımız da şaşırmış Başbuğum. Rus, Rus olalı bu kadar hizaya gelmemişti.

Ötügen'e giderken çiçekten geçilmiyordu yollar. İlk ulaktım ben Türk'ten Türk'e giden. İkisi de başka, başka olmuştu bu Türk'ün. Beni sakın yanlış anlamayın. Bu başkalık değişik bir hayatın içinde olmaktadır. Milliyetçi Türkiye'de yaşamaktandı.

Şüpheye düşmeden haykırıyorum. Hem de efendi millettir. Türk Milleti. «Çünkü onun en kötüsü, Türk olmayanın en iyisinden iyidir»

Aslında dünya da biliyor büyüklüğümüzü başbuğum. Ancak, bizdeki bizden olmayanlar bilmek istemiyorlar.

Buhranlı günler geçti, mutlu güne doğdu güneş.

Bundan ötesine ben karışmam. Ne yapılacak, ne edilecek? Buyruk sizin Başbuğum.

Yazdıklarımaya hayal demeyin sakın. Her gerçeğin öncesi bir hayal değil midir?

Çadır, çadır, kafile kafile geldik... Anayurttan, Türkistan'dan.. Hep biliyoruz bunları.. Zannedilmesin ki, Anadolu'ya taşınmamız; unutmak, geldiğimiz coğrafyayı ellere yurt bırakmak içindir.. Anayurd'un, Türkistan'ın sömürücülerine karşı, içimizde düğümlenen, yılların kini, bize unutmamayı, ebediyyen hatırlamayı, hatıraları yaşamayı, yeniden diriltmeyi öğretti. Unutamayız.. Unutmak bir an aklımızdan geçse dahi, liberal düzenin nesilleri uyuşturucu, tarih motifini inkâr ettirici eğitim sistemini tenkit etmezdik.. Biz liberal eğitimin ezberlettiği biçimde, sadece Anayurt Türkistan'ın yönünü, değil; illerini, ilçelerini, kaynaklarını; bizim ve bizden olan, toprak altında yatanlarını, yaşayan insanların; semâlarını beynimize nakşettik. Allah'ın en üstün varlık olarak yarattığı, tabiatı ona nimet olarak takdir ettiği insanız, cihanı yüce bir nesilin idaresine verdiği TÜRKÜZ.. İnsan zekâsının en keskinine malik olan Türkoğlu olarak, kendimizi unutmamayı, insan olarak yarattığımız için Yaradan'a borç bildik. Unutsaydık, yıllar geçti. unuturduk..

Unutamazdık, çünkü ecdadımız bize «Ebediyyen unutmamayı ve affetmemeyi» öğütledi. Türk soyunun bütün fertlerinin, kederde ve sevinçte birbirinden ayrılmazlığı ülküsü olan Türkçülük, ne kutsal bir ülkü imiş ki, asırlar onu yaşattı; yıllar ve hadiseler onu değil, o yıllar ve hadiseleri çiğnedi, ezdi..

Unutamadığımız Türkistan

Ali BADEMCİ

Milliyetçilik tarih içinde ad ve şan almış soya ve bu soyun özellikleriyle damgalı coğrafyaya dayanır. Bugünkü Rus ve Çin dış politikası komünizmden önceki çarlık ve krallık devrindeki dış politikadan ayrı değildir. Rusya ve Çin'in komünizme girmesi sadece mevcut politikalarını, böyle dışa kapalı bir düzende devam ettirebilme isteklerindedir. Çünkü komünizm dışında bir düzende sömürgeciliği yok etmek, 20. Asırda mesele olmaktan çıkmıştır. Onun için selâmeti, esirlerine en büyük eziyeti yapabilecekleri komünizmde gördüler.

Rusya'nın 1425 yılında yüzölçümü 400.000 kilometrekare idi. Çar Deli Petro zamanında Rusya'nın yüzölçümü 2.755.000 kilometrekareye çıkmıştır. Bugün ise Rusya'nın yüzölçümü 22.000.00 kilometrekareyi bulmuştur. Aynı büyüme süreci Çin için de söz konusudur. Rusya'da düne göre 57 kat, Kızıl Çinde 29 kat bir toprak büyümesi tesbit edilmiştir. Her iki komünist ülkenin de peykleri bu hesabın dışındadır. Şimdi soralım : Rusya ve Çin, sömürgeciliğin yıkıldığı, milletlerin birbirlerinin topraklarına tecavüz etmelerinin, taraflarından menedildiğinin propagandasının yapıldığı son asırda bu büyümeye nasıl kavuştular ? Yeni bir dünya mı keşfettiler ?

Şunu iyice bilelim ki, Rusya'yı yaşatan, Rus nüfusunu besleyen bozkırların tundraları değildir.. Kızıl Çin'i besleyen sed ötesindeki uğursuz kayalar değildir. Hemen cevap verelim: Türk'ün tarihî ve vazgeçilmez vatanı Türkistan'dır. Rusya yalnız Kafkasya'yı işgal etmekle topraklarına 5.740.000 kilometrekarelik verimli arazi katmıştır. Kızıl Çin'e 29 kat büyümeyi temin eden, bugün 700 milyon Çinli'yi besleyen Doğu Türkistan toprakları olduğu gibi, Rusya'ya 57 kat büyümeyi temin eden Rus nüfusunu besleyen Kafkasya, Batı Türkistan, İdil - Ural ve diğer Türk toprakları, Türk kanının suladığı ovalardır..

Rusya ve Çin, anayurdumuz Türkistan'daki zenginlikleri elden çıkarmak için şimdiye kadar 4.348 Türk İhtilâlini bastırmiş, toplam 48 milyon Türk'ü en feci şekilde katletmiştir. Şeceresinde kalleslik ve kahbelik yazılı, tarihî Rus ve Çin asaletsizliği ancak kendini böyle kaypak ve kandırıcı, Allah'sız bir düzende, komünizmde mesut görebilirdi. Bunun için Rusya ve Çin mesuttur.. Onlara güdümlü, Arnavutluk, Romanya, Yugoslavya, Bulgaristan, Çekoslovakya'da mesut olabilir.. Kapitalist emperyalizmin silâhları Rumlar, Araplar, Farslar, Afganlar'da mesuttur.. Hülâsa bütün dünya milletleri İkinci Cihan Harbinden sonra arzusundan fazlasına kavuştuğu, mevcut varlığını devam ettirmek için, hakkından gayrısını da isteme küstahlığında bulunduğundan yine mutludurlar.. Ya biz.. Ya Türkler.. ?

Biz mutlu değiliz. İstediklerimizi değil, mevcutlarımızı kaybettik. Kaybettiğimiz için, varlığımızı hile ve desiselerle yok ettikleri için daima alacaklıyız.. Alacaklarımızı alıncaya «İnsanlara hürriyet» vadeden asrın nimetlerinden tam anlamıyla, her türlü aldatmacanın dışında, kazanıncaya kadar unutmıyacağız. Nesillere, Türklük olarak, büyük bir varlık olduğumuzu, nasıl bu hale getirilerek yok edilmek istendiğimizi daima ezberletecek, hak ve hakikate imân ettireceğiz.. Bütün bunlardan dolayı, Türkistan dâvâsını, Türkiye'de bulunan birkaç Türkistanlı'nın küçük mık-yasta kalan gayretlerine bırakmıyacağız.. Türkistan dâvâsına hep birlikte, bütün ülkücüler, Boz kurtlar olarak sarılacağız.. Zaman gelecek, haklı olduğumuzu hepbirden, bir ağızdan haykıracağız.

bozkurtların
kaleminden

Songül OCAKLI

Gençlik ve Milliyetçilik

Bildiğiniz gibi gençlik, insan hayatında, bedenen olsun fikren olsun en dinamik çağın adıdır. Genç denince bükülmez bilek, yılmaz irade ve sarsılmaz iman akla gelir. Hele ki bu genç Türk genci olursa, damarında asil ve tertemiz kan dolaşıyorsa, hele bu genç milliyetçi ise ve millî şuurunu dilini koruyan bir gençse, konuya daha başka açıdan bakmak gerekir. Çünkü bir millet ordusunu, bağımsızlığını kaybedebilir, fakat dilini korudukça o millet yaşıyor demektir. Zorlayıcı sebeplerle dilini kaybeden bir millet eğer millî şuuruna sahipse o millet kendine zorla kabul ettirilen yabancı dile rağmen benliğini kaybetmez. İnsanda beyin neyse millette de millî şuur odur. Millî şura sahip gençlik milletini, tarihini ve geleneklerini olduğu gibi kabul eder ve sever.

Gençlik bir milletin özüdür ve yarısıdır. Bir milletin nasıl bir yol takip edebileceğini anlamak istersek o milletin gençliğine bir göz atmak yeter. Bunun için gençliğimizin manen kalkınması gereklidir. Bu manevî kalkınmayı sağlayan da «**Milliyetçilik**» idealidir. Milletleri kuran ve yaşatan idealdir. Buna göre milliyetçilik bir ülkü demektir, bildiğimiz gibi ülkü de bir milletin manevî gıdasıdır.

Tarihlerin bize gösterdiği gibi ülküsüz milletler milletlerin en azametlisi olsalar dahi parçalanıp yıkılmaya ve sönük kalmaya mahkûmdurlar.

Gerçekten millî şura sahip olmak tam manâsı ile faydalı bir milliyetçi olmak kolay bir şey değildir. Her önüne gelen milliyetçi olamayacağı gibi, her «**Milliyetçiyim**» diyen de milliyetçi değildir.

Bu milletin gençleri olarak üzerimize düşen bir çok vazifeler vardır. Bu vazifeleri yerine ge-

tirmek için her şeyden önce sağlam ve büyük bir inanca sahip olmalıyız. Bu vazifeleri bilerek ve inanarak yaparsak, görevimizi tam manâsı ile yerine getirmişiz demektir. İnsan inançsız hiç bir şeyi yerine getiremez. İnanıldığı zaman her şeyi yapar. Nitekim Tanrımız Kur'an-ı Kerim'de **İnandıktan sonra siz üstünsünüz**» buyurmuşlardır.

Ülküsünü, millî varlığını kaybeden milletler, başka milletlerin esiri olurlar.

Şurası unutulmamalıdır ki; milliyetçiliğimiz her türlü şahsî menfaat ve gösterişle bağdaşmaz. Türk Gençliği tam manâsıyla ideal bir milliyetçi olmak istiyorsa şu hususları yaşaması ve yaşatması gerekir.

1. Millî menfaatini şahsî menfaatinin üstünde tutmalıdır.
2. Her şeyden önce sağlam bir inanca sahip olmalıdır.
3. Dini, vatanî ve millî ahlâka sahip olmalıdır.
4. Tarihine, büyüğüne bağlı olup, millî varlığını tehdit edenlerin karşısında durmalıdır.
5. Cesur ve alçak gönüllü olmalıdır.

Biz de hep beraber bu yolların izinde ve ışığında yürümeliyiz. Milliyetçiliğimiz yükselmek için değil yükseltmek için olmalıdır.

ÖLMEYECEĞİM.
İÇİMDEKİ KİN
SÖNMEYEN
YÜREĞİMDEKİ SIZI
DİNMEYEN
KAHPE MOSKOF SENİ YENMEDEN
BİN OK.YESEM ÖLMEYECEĞİM.

Coşkun KARAKAYA

Bayrağa Hakaret

Selâhattin PEKŞİRİN

Hepimizin dergilerimizde ve gazetelerimizde okuduğu gibi son zamanlarda Türk bayrağına yapılan bazı saygısızlıklar husûle gelmiştir. Bu olaylar bizi gerçekten üzmektedir. Bu durumun ne kadar acı olduğunu ancak gerçek milliyetçiler anlar.

Bunlara sebep olan Türklüğünü yitirmiş, millî şurdan yoksun, sapık ideoloji fikriyatçıları, yaptıkları hareketlerle bizleri davâmızdan yıldıracaklarını sanıyorlar. Oysa yaptıkları hareketler, kendilerine olan kinlerimizi kamçulamaktan başka hiçbir şeye yaramıyacaktır.

Bayrağımıza hakaret edenler aynı zamanda, vatanın bir parçasını düşmana vermemek için, kanının son damlasına kadar cenk eden şehitlerimize hakaret ediyor demektir.

Ünlü şair M. Cemal Kuntay şiirinin bir mısrasında şöyle diyor: **Bayrakları bayrak yapan üstündeki kandır.»**

Bu mısra Türk bayrağının değerini gayet açık bir şekilde belirtiyor.

Milleti bir çatı altında toplayan unsurlardan birisi de bayraktır. Bayrak bir milletin vazgeçilmez sembolüdür.

Günlük yaşantımızda çeşitli olaylarla karşılaştığımız gibi, şu olaya da ara sıra rastlarız :

İstiklâl Marşımız çalındığı zaman hepimiz saygı duruşuna geçeriz. Fakat bazı şuursuzlar, sanki bir eğlence müziği çalınıyormuş gibi, çirkin hareketlerde bulunuyorlar. Ve hiç düşünmüyorlar bu bayrak acaba neden çekiliyor ? Düşünmek istemiyorlar da. Zaten böyle kişilerden bu anlayışı beklemek nankörlüktür.

Farz-ı Muhâl dışardan gelen bir yabancı, bu çirkin olayı görecekti olsa : **«Ben Türkleri tarihine bağlı, saygılı bilirdim. Oysa bu konuda yarılmışım»** diyecek.

Şanlı bir tarihe sahip olan asil milletimizin bayrağı, birtakım kirli işler çevirenlerin oyuncağı asla olamaz ve olamayacaktır da. Bu olaylara sebebiyet verenler, birgün zor duruma düşecekleri zaman, (ki bu da yakındır) önlerinden kemikleri alınmış aç köpekler gibi avazları çıktığı kadar bağıracaklardır. Giriştikleri her kirli iş, ülkücü gençliğin çabaları neticesinde, eriyecektir.

Ülkücü kardeşlerimizin bu yolda elde edecekleri başarı en büyük temennimizdir. TANRI TÜRK'Ü KORUSUN.

Kinlerim

Yavru kurtlar boz bulanık çaylarda,
Sanki mavi deniz gibi kaynaşır,
Kekikler kokuşan karlı dağlarda;
Hem koşuşur, hem sıçraşır, oynaşır...

Ergenekon bizsiz imiş yel ağlar,
Bu ayrılık Bozkurtları hep dağlar,
Ölen ölür, yetişir bize sağlar;
Hem söyleşir, hem dertleşir, kinlerim..

Kılıçlar çekilir yaylar gerilir,
Ergenekon'da Türklük yine dirilir,
Çin seddi aşılır, düşman serilir;
Hem akışır, hem kaynaşır, kinlerim..

Türk düşmandır ta doğuştan illete,
Kalbimizde hiç yer yoktur zillete,
Bize çelme atmış her bir millete;
Hem bilenir, hem çoğalır, kinlerim ?...

Bilâl Bumin AK

Aydın ihaneti

Türkiye'nin bir komünist ihanet hareketi ile karşı karşıya olduğu artık herkesçe kabul edilen bir gerçektir. İhanetin mevcudiyeti, ciddiyeti, vehameti devletin en yetkili ağızları tarafından defalarca ifade edilmiştir ve edilmektedir. 12 Mart hareketi ve yöneldiği hedefler bunun inkâr kabul etmez delilidir. İhanetin kökünü yüzyıllar öncesinde aramak gerekir. Bunlar üç beş yılın, üç beş kişinin eseri değildirler. Hedef değişmiştir. Türk Milleti'nin bölünmesi, Türk Devleti'nin yıkılması ve Türkiye'nin dilim dilim edilmesi, Böylece de Türklük için tek tutunacak dal bırakılmaması ve Türklüğün kökünün topyekûn kazanması. Hedefe ulaşmak için yüzyıllardır sürüp gelen ve sürüp gideceği muhakkak olan ihanet hareketinin mensupları değişik taktik ve sloganlar kullanmışlardır. Fakat hedeften sapma asla söz konusu olmamıştır.

İhanet hareketlerinin menşeinin, tahrik ve teşvik mihraklarının kökünün dışarıda olduğu muhakkaktır. İhanet hareketi ve yabancı parma-

ğının yan yana olması tabiidir. Ancak hedefe ulaşabilmek için de içeride işbirlikçiler tedariki de bir zarurettir. O sebeple yabancılar kendi emellerine en iyi hizmet edebilecek, uşaklık yapabilecek olanları titizlikle ve maharetle seçerler. Bunların aydınlar arasından olmasına da özel bir ehemmiyet ve çaba sarfederler. Çünkü devletin sorumlu mevkilerini işgal edenler ve edecek olanlar şüphesiz aydınlar olacaktır. Ancak ihanet hareketlerine her aydının katılması da elbette mümkün değildir. Zaten böyle olsa idi şu anda Türk Devleti'nin varlığını koruması ve ayakta durması mümkün olamazdı. Yıllardır devam edip gelen bu hareketlerin içinde ve bizzat liderliğinde hep aydınlar yer almıştır.

Eskiye bir tarafa bırakalım ve hemen bir kaç sene önceki komünist ihanet hareketinin tahrikçilerine, teşvikçilerine ve tertipçilerine şöyle bir göz atalım. Hemen hemen yüzde yüze yakın bir kısmı kendisine aydın denilenler arasından çıkmıştır. Komünist ihanet hareketinin sanıkları arasında her meslekten aydınlar maalesef ekseriyettedirler. Bir kısmı mahkûm olmuş, bir kısmı da mahkûm olacakları günleri beklemektedirler. Bunların içerisinde bulunup ta her nasılsa takibat dışında kalanlar da sevinç içerisindeydiler. Sevinçlerinin uzun sürmeyeceği, kursaklarında kalıp boğazlarına düğümleneceği günler elbette uzak değildir.

İhanet hareketleri ve aydınların böylesine yan yana olmalarının sebepleri elbette çok çeşitlidir.

Aydınların kafalarına, gönüllerine millî ülküler ve inanç yerleştirilmez ise neticenin böyle olması normal karşılanmalıdır. Türkiye'de olduğu gibi. Öyleyse Türkiye için en ehemmiyetli mesele millî ülkülerle mücehhez, inançlı, kararlı, millî şuur sahibi ülkücü aydınlar yetiştirmektir. Bu şekilde yetiştirilen ülkücü, milliyetçi aydınlar devletimize hakim olmadıktan sonra Türkiye için ihanet hareketlerinin sonunun gelmesi düşünülemez. Bu sebeple her ülkücü - milliyetçi kendisini bu gerçeğe ve hedefe göre hazırlamalıdır. Ülkücü - milliyetçilerin iktidarlarının uzak olması ve Türkiye'nin geleceğini şimdiden ağartmakta oluşları tek güven kaynağımızdır.

Bizim Türkeli

YÜZ MİLYONLUK MİLLİYETÇİ TÜRKİYE'YE DOĞRU

Köln'de çalışan ülküdaşlarımızdan Oktay Başaran'ın DÜNDAR adı verilen bir oğlu dünyaya gelmiştir.

Köln Bozkurtlar Obası Başkanı Veli Yılmazın Alparslan Türkeş adı verilen bir oğulları dünyaya gelmiştir.

Tokatlı ülkücü öğretmenlerden Ömer Erdoğan'ın Alparslan adı verilen bir oğlu dünyaya gelmiştir.

Konya'lı ülküdaşlarımızdan Mete Aslan'ın Alp Er Tunga adı verilen bir oğlu dünyaya gelmiştir.

Ülküdaşlarımızdan Ahmet Söylemez 15 Eylül günü Salihli'de Meryem hanımla evlenmiştir.

Yavuzselim İlköğretmen Okulu öğretmeni ülküdaşımız Hasan Tanrıseven ile Hatice Özman 19 Eylül günü Kayseri'de evlenmişlerdir.

Avukat ülküdaşımız İrfan Bahar ile Fatma Aktan 22 Eylül günü Ankara'da evlenmişlerdir.

KTÜ Kimya Bölümü asistanlarından ülküdaşımız Nurbay Gültekin ile ülkücü öğretmenlerden Emel Şirin 25 Temmuz günü evlenmişlerdir.

Akşehir'li ülküdaşlarımızdan Şinasi Demirel ile Hülya İnancı, Akşehir'de evlenmişlerdir.

Akçadağ İlköğretmen Okulu öğretmeni ülküdaşımız Hüseyin Yeniçeri ile Yurdanur hanım 16 Eylül günü Şiran'da evlenmişlerdir.

Akdağmaden'li ülküdaşlarımızdan Halit Yılmaz, 9 Eylül günü Hacer Hanım'la evlenmiştir. Genç evli ülküdaşlarımızı tebrik eder, Türk ülküsü yolundaki çalışmalarında başarılar dileriz.

Kaman'a bağlı Akpınar nahiyesinde bulunmakta olan ülküdaşımız, Dursun Kademir ile Hacı Mirza Köyünden Havva Bilge 19 Eylül günü nişanlanmışlardır.

Karabük'lü ülküdaşlarımızdan Mustafa Terekli ile Hacer Gülen, 1 Eylül günü Karabük'te nişanlanmışlardır.

Eski İstanbul Ülkü Ocakları Birliği Başkanı ülküdaşımız Mehmet Pehlivanlı ile Elmas Baştuğ 13 Eylül günü Kırıkkale'de nişanlanmışlardır.

Ülküdaşlarımızdan Cengiz Genç ile Gülşen Ünal 8 Eylül günü Ankara'da nişanlanmışlardır.

Ülkücü öğretmenlerden Mehmet Kahraman ile Ayşe Sünnetçi, İskilip'te nişanlanmışlardır. Genç ülkücü nişanlıları tebrik eder, başarılar dileriz.

Ülkücü stajyer avukatlardan Hacı İnanoğlu, yakalandığı has-

Orman Yüksek Mühendisi ülküdaşlarımızdan Ömer Yüksel'in oğlu Serhat Yüksel

talıktan kurtulamıyarak vefat etmiştir.

Dumlu'lu ülküdaşlarımızdan Ali Yıldız, geçirdiği bir trafik kazası neticesinde vefat etmiştir.

Yağlıdere'li ülküdaşlarımızdan Vahit Ede, 1 Eylül günü işlenen bir cinayet neticesinde vefat etmiştir.

Vefat eden ülküdaşlarımızın ailelerine ve bütün ülküdaşlarımıza başsağlığı dileriz.

BOZKURT aylık
çıkış
dergisi

Sahibi : Sadi SOMUNCUOĞLU ■ Yazı İşleri Müdürü : Nedim ÜNAL ■ Umumi Neşriyat Md : Mahir DURAKOĞLU ■ İdari İşler Md : Osman OKTAY ■ İdare Yeri : Bedesten içi - Bedesten Han nu : 6 — KONYA ■ Haberleşme adresi : P. K. 151 Bakanlıklar - ANKARA ■ Posta çeki nu : 10079758 ■ Yıl : 2 Sayı : 13-14 ● Yıllık abone : 17,50 TL. ■ Fiatı : 150 Kr. ■ Yurt dışı : İki misli ■ Reklâm tarifesi : Tam sayfa : 1000 TL. Renkli sayfa : 1500 TL. ■ Kitap ilânları : Santimi : 30 TL. ■ PARS MATBAASI - 18 36 49, ANKARA ■ Dağıtım : GAMEDA

D Ü Ş

Dilâver CEBECİ

BOZKURT

ÜLKÜCÜLERİN

Okuyacağı Bütün Kitaplar

TÖRE - DEVLET

Yayınevi'nde

İsteme Adresi

Konur Sok. 57 - C/8

Bakanlıklar - ANKARA

TÖS DOSYASI

Birinci Cildi Kısa Zamanda

Biten Kitabın

İkinci Cildi de Kalmıyor.

TÖRE - DEVLET

Yayınevi'nden isteyiniz

MESELE (2. Baskı)

Dündar TAŞER'in

Ölümsüz Eseri 25 TL.

HUN AŞKI

Dilâver Cebeci'nin Şiirleri

5 TL.

TÖRE - DEVLET

Yayınevi'nden isteyiniz

Atım kan - ter içindeydi. Yorgun ve yaralıydım. Ulu bir ordugâhtan içeriye rüzgâr gibi girdim. Burada yer güzeldi, gök güzeldi, çeriler güzeldi, Burada herşey kutlu bir emniyet içindeydi. Birkaç nöbetçi beni Otağın önüne götürdüler. Birisi içeri girdi. Sesini duyabiliyordum. «Batıdan bir ulak (1) geldi Hakanım» diyordu. Sonra otağın kapısında göründü, bir baş işaretleriyle «Geç içeri» dedi. Bir bölmeden sonra büyükçe bir salona girdim. Karşımda keçeden yapılmış iki koltuk vardı. Birinde Hakan, diğerinde Katun oturuyordu. Ben hiç böyle er görmemiştim. Hakanı nasıl anlatsam? Siyah gözlerinde gökteki yıldızları andıran iki küçük pırıltı vardı ki, oraya bakınca gözlerim acıyordu. Omuzlarına dökülen siyah saçları, borkünün kenarından görebildiğim kırçıl şakakları, «Baba şakağından ağarınca güzel» kavlini hatırlatıyordu. Geniş ve dolgun omuzları vardı ki, Olimpos Dağı'nı şöyle bir yanlayıverse, öbür tarafa aşırır, Grek küffarının Zevs'ini de Apollosunu da yersiz yuvasız köstebeklere döndürürdü. Bu omuzların birine güneş, diğerine ay'ı koymak gerekti. Ben acunun yenemediği er bilirdim kendimi, ama imdi bu erin yamanda zebun olmuşum.

Katun'a gelince : Hakan'ın omuzuna konması gereken Ay'dı o.

Hakan'ın başucunda bir koca ayakta dururdu ki, Dedem Korkut desem yeridir. Sağında solunda daha nice cılasınlar vardı. Cümlesi Kurtbaşı bir Gökbayrak altında idiler. Kudret denen şeyin kaynağı burası olmalıydı.

Bütün gücümü toplayıp dokuz kere yağız yerl dizledim. Doğrulup dedim ki :

— Hakanım bir bilsen neler oldu ? Ben batının ulağı, batıda battığımızı bildirmeye geldim. Uzaklara gittik hakanım, çok uzaklara. Sen Tanrikut'un orduları sel gibi akıp gitiler. Dağlar dayanamadı, denizler dayanamadı, kaleler dayanamadı. Varıp kutlu beldelerde dahi Tanrı Tealâ adına nice cenkler eyledik. Karada gemi yüzdürdük, havada kuşlara hükmettik. Uzaklarda Nemçe derler bir kaleye kadar gittik. İşte ne ol-duysa ol kalede oldu Hakanım. Nemçe'de arkadan vurdular Tanrikut'un tümenlerini. Çekildik, çekildik, çekildik... Bir yerde küçük bir yurt tuttuk. Yağı dört yandan kuşattı Hakanım. İçerde çaşıtlar türeyip yağı ile bir oldular. Oğullarımız köle, kızlarımız halayık oldular. Kimisi ol Nemçe denen diyarda onlara hizmet eder, kimisi yağı türkülerini «İrlayıp» gezer. Biz bize benzemez olduk Hakanım. O yurtta şimdi beş on tümen kalmıştır ki bir yüce ülkü uğruna kıyasıya vuruşuyorlar. Şu yaralarımı dahi timar etmeye zamanım yoktur. Hakanım. Medet !

Ben konuştum, o dinledi. Hiç ses etmedi, Bu görülmemiş zaferler ve ağır yenilgiler yüzünde hiç değişiklik yapmadı. Çok görmüş, geçirmişti. Acundaki düzeni biliyordu. Kendinden emindi.

Başucunda heykel gibi duran Dedem Korkut siretli kocaya dönüp :

— Dört yöne yeniden ordular salınsın. Dedi.

Bu buyruk bütün dertlere dermandı. Yağız yerl dokuz kere dizleyip otağdan çıktım.

(1) Ulak : Haberci